

DANKBARE HERINNERING AAN

DE HEER

RICHARD LEROY

weduwnaar van Mevrouw
CLEMENCE HEERMAN

geboren te St.-Martens-Lierde op 25 januari 1897
en godvruchtig overleden in het Sint-Franciscus-
tehuis te Oprakel op 3 januari 1996,
voorzien van de HH. Sakramenten der zieken.

Gedenkwaardig is zijn leven. Hij heeft de hele
schepping gezien : het gras en de bloemen, de
lucht en de wolken, de dagen en de nachten. Hij
heeft alles meegemaakt : angst en pijn, oorlog
en vrede, leven en sterven. Na bijna honderd
jaar is hij zelf gestorven. Waarom leeft de één
maar kort en de andere zo lang ? Krijgt de één
het zo moeilijk en de ander zo licht ? Heeft de
één succes en de ander tegenslag ? Is de één
slachtoffer en de ander overwinnaar ? Is dat te
rijmen ?

Er zijn bomen die na zeven jaren vruchten
dragen, dan zijn ze de boom die ze moesten
worden. Toch zijn ze dan al zeven dodengestor-
ven. Richard was een sterke boom, diep gewor-
teld in de aarde. Het contente hoofd fier om-
hoog. Ogen die straalden van optimisme. Armen
breed en wijd open van vriendschap. Hij vertelde
plezierig, even guitig als hij zelf was, met foto's
in de hand. Hij kon aan het lachen brengen.
Hij converseerde uit puur genot soms met een
Frans of Duits accent. Hij was niet voor niets

seizoenarbeider geweest in Frankrijk en bij de
opgeëisten van de oorlog.

Filosoof van de kwinkslag. Levensgenieter. Na-
zaat van Pallieter. Het was een weldaad om in
zijn buurt te zijn. Hij beurde op. Hij kon ook
luisteren, hoewel een beetje doof de laatste
jaren. Hij kon smakelijk eten. Hij kende de kraant,
de radio, de koers, de voetbal. Hij was zo puur
als zilver, zo blij als zijn eigen blanke kruin.
Geen wonder dat hij werd beveled en versierd.
Hij had het graag. Zijn lange levenszomer duurde
tot en met de zestien verweerde jaren bij Denise,
tot juni 1993.

De stam kwaakte. De boom verloor zijn glans
in het zachte winterlicht. Zou hij de volheid van
een eeuwoude eik volbrengen ? Neen. Dit is
geen drama. Het was zijn wens om zonder pijn
en zonder intrige heen te gaan. In eenvoud en
stil, overeenkomstig zijn diepste eigen stil ge-
moed. Misschien is hij wel een beetje weemoed-
dig heengegaan. Wie kan zeggen waar hij nu
is ? Niemand. Er zijn menselijke namen voor :
hemel, overkant, eeuwig licht. Maar deze woor-
den zijn te klein. Wat is een mens ? Een leef-
tijd ? Een afscheid ? Een komen en gaan ? Een
onuitwisbaar merkteken ? Wij zijn een oude parel
kwiitgeraakt. Een trots van Lierde vroeger.
Richard is heengegaan. Niet zijn naam. Niet hij.

**De families LEROY, HEERMAN,
DE BRAKELEER en VAN TRIMPONT,**

danken U voor uw gebed en uw medevoelen.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begr. - Crem. b.v.b.a. Raoul, Brakel - 055/422449